

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 427/2022-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a zo sudcov Miroslava Duriša a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou LEGAL CARTEL s. r. o., Na Hrebienku 40, Bratislava, IČO 36 677 175, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Radoslav Kačur, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Sa 4/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. júna 2022 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Sa 4/2021 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľ tiež navrhoval, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov. Sťažovateľ ďalej žiadal, aby mu ústavný súd priznal finančné zadost'učinenie v sume 2 000 eur a náhradu trov konania v sume 492,26 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 12. januára 2021 sťažovateľ podal krajskému súdu správnu žalobu z 11. januára 2021 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredia č. 73919-2/2020-BA z 3. novembra 2020 a rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava č. 200-178352-CA04/2020 zo 14. augusta 2020.

3. Krajský súd vyzval 24. marca 2021 sťažovateľa na podanie repliky k vyjadreniu žalovanej Sociálnej poisťovne k správnej žalobe, čo sťažovateľ splnil podaním z 26. apríla 2021. Následne 17. mája 2021 krajský súd zaslal žalovanej výzvu na podanie dupliky.

4. Dňa 24. marca 2022 sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Listom z 31. marca 2022 krajský súd okrem iného konštatoval opodstatnenosť sťažnosti z dôvodu nečinnosti krajského súdu v trvaní 10 mesiacov od vykonania posledného úkonu v napadnutom konaní. Do podania ústavnej sťažnosti krajský súd ale nevykonal žiadny úkon, ktorý by smeroval k rozhodnutiu vo veci samej. Podľa názoru sťažovateľa postup krajského súdu v napadnutom konaní nasvedčuje tomu, že sa bezdôvodne vyhýba konaniu vo veci samej, čím spôsobuje prietahy vo veci sťažovateľa. Krajský súd nezabezpečil taký procesný postup, ktorý by odstránil stav právnej neistoty sťažovateľa, a preto stav právnej neistoty sťažovateľa naďalej trvá. K odstráneniu stavu právnej neistoty nedošlo ani po tom, čo sa sťažovateľ podaním sťažnosti na prietahy v napadnutom konaní domáhal zjednania nápravy.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

6. Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. Samotným prerokovaním veci na všeobecnom súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

7. Ústavný súd posúdil ústavnú sťažnosť so zreteľom na svoju doterajšiu rozhodovaciu prax. Pri ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd) ústavný súd už v minulosti odmietol ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

8. Ústavný súd konštatuje, že doterajšia dĺžka napadnutého konania je stále v rámci ústavnej akceptovateľnosti. Tento záver ústavný súd vyslovuje aj bez potreby detailnejšej analýzy priebehu napadnutého konania. Z tohto dôvodu zo strany krajského súdu nemohlo dôjsť k takej intenzite zásahu do práv sťažovateľa, ktorá by zodpovedala ústavne relevantnému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. Ústavný súd tiež konštatuje, že sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy predsedovi krajského súdu podaním z 24. marca 2022, ktorá bola posúdená orgánom štátnej správy súdu ako dôvodná. Výsledok tohto posúdenia zároveň poskytuje krajskému súdu príležitosť, aby sám napravil stav zapríčinený nečinnosťou. Sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť už 1. júna 2022, t. j. ani nie 2 mesiace po tom, ako mu bolo oznámené vybavenie jeho sťažnosti na prietahy. Takýto postup podľa ústavného súdu svedčí o formálnom chápaní využitia sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi súdu bez toho, aby sám sťažovateľ poskytol adekvátny časový priestor krajskému súdu, aby sám odstránil prietahy v napadnutom konaní. Podľa zistení ústavného súdu došlo navyše vo veci v priebehu júna 2022 k zmene osoby zákonného sudcu.

10. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

11. Ústavný súd však zároveň pripomína, že v súhrne s doterajším priebehom napadnutého konania prípadná následná nečinnosť krajského súdu alebo prípadná následná neefektívna/nesústredená činnosť krajského súdu by mohla založiť inú kvalitu posudzovania zbytočných prietahov, čo by mohlo mať za následok vyslovenie porušenia v bode 1 označených práv ústavným súdom. V takom prípade by toto rozhodnutie nemalo byť prekážkou prípustnosti opätovného konania pred ústavným súdom a rozhodovania vo veci samej [§ 55 zákona písm. a) zákona o ústavnom súde].

12. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších jeho návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu